

КРИЗА В ЕДЕМ

Стих за запаметяване: „Ще поставя и вражда между тебе и жената и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата” (Битие 3:15)

I. БЛАГОСЛОВЕНОТО ДОБРО

А. Божията самооценка за сътворителния акт: „твърде добро” (Бит. 1:31)

Бог е добър и не може да прави неща, които са в противоречие с Неговия характер. Фразата „твърде добро” трябва да се разбира като указание, че Господ е постигнал именно онова, което е пожелал. Това е демонстрация на мъдра воля и благодатна сила.

Б. Три благословения (Бит. 1:22, 28; 3; 2:3)

Бог благославя доброто, защото само то може да бъде благословено. На злото гледат с „добро” око само Сатана, демоните и грешните хора. Сътвореното добро може да има бъдеще само при благословение, което придружава постоянно и гарантира напълно неговото съществуване. Съботата е образ на Божия покой (Бит. 2:2).

В. Въпроси за размисъл

Имаме ли навик да си правим всекидневна самооценка? Растем ли от „добро” към „твърде добро”? Можем ли днес да благословим (= да одобрим) вчерашната си опитност?

II. БОЖИЙ ТЕСТ ЗА ДОБРОТО

А. Божията заповед и последиците при нейното нарушение (Бит. 2: 16,17)

Само Бог, Който има право да заповядва, има свободата и да наказва. Това е законна част както на Неговата светост, така и на Неговата премъдрост. Това не е полицейски надзор, а Божия благодат – да останеш в мира, или да излезеш от него. Моделът е двуполуен и няма друга алтернатива.

Б. Топография: изпитът е при Дървото

Щом Дървото за познаване на доброто и злото е дар от Бога, то Господ е край него по време на изпитанието. Ако някой изгуби битката, то това ще е негов избор. Доброволността на действието лишава нарушителя от възможността да съди Бога за некоректно поведение, т.е. той може да търси вина само в себе си.

В. Въпроси за размисъл

Постоянно ли е живо в нас съзнанието за библийско-теологичната връзка между понятията заповед-нарушение-последичи? В момент на изпитание чувстваме ли Божието присъствие?

III. ГРЕХОПАДЕНИЕТО: ПРОПАДАНЕТО НА ДОБРОТО

А. Тактическите оръжия на Змията (Бит. 3:1-5)

Сатана започва с *въпрос*, съдържащ съмнение по отношение на Божията премъдрост (3:1), минава през *твърдението* „никак няма да умрете” като всезнаещ (3:4)

и завършва с *изкушението* хората да се чувстват съизмерими с Бога (3:5). Това е чудовищна умствена манипулация.

Б. Сатана не възнагражда доверието (Битие 3:4-7)

Ева се доверява на Лукавия и се предоверява на своята способност да му направи експертна оценка. Тя се лъже. Единственото, което получава, е реалността: върху нея вече не е Божието присъствие, тя вече не е образ на Бога. Тя терпва започва да подразбира колко фатална е тази несъобразност.

В. Въпроси за размисъл

Имаме ли спомен Сатана да се е опитвал да ни подвежда чрез внушаване на противоположни на Божията воля мисли? Лесно ли оставяме непознати да ни заговарят? Вярваме ли лекомислено на онова, което някой споделя с нас?

IV. НОВАТА РЕАЛНОСТ И БЪДЕЩЕТО НА ЧОВЕКА

А. Божият диалог с оправдаващия се човек (Бит. 3:10-13)

И Адам, и Ева действат недостойно: някой друг е виновен за тяхното непослушание. Мъжът се оправдава със съпругата си, а тя – със Змията. Разговорът с самозаблуждаващата се невинност е тежък дори и за Бога.

Б. Преките последици от грехопадението (Бит. 3:14-19)

Тишината на райската градина ще се наруши: чак до плачливия писък, свързан със смъртта. Всеки ден ще носи нови и нови трудности, все по-тежки и по-тежки неуспехи. И тази съдба не може да бъде нито предотвратена, нито заобиколена. Горко на онези, които са прегърнали греха!

В. Въпроси за разискване

Докато се молим на Бога, долавяме ли в себе си нотки на себеправдание по отношение на определени слабости, които изповядваме? Усещаме ли последиците от греха върху собствените си тела и умове?

V. НАДЕЖДА ЗА БЪДЕЩЕТО

А. Предизвестеният Спасител (Бит. 3:15)

Б. Свидетелството за родения Спасител (Лука 2:11)

В. Въпроси за разискване

С надежда в Бога ли живее съвременният християнин или все по-здравосе привързва към материалното? Вярваме ли на съзнателно ниво, че нашата преходност ще бъде наистина и скоро погълната от непреходното? Ясла на Христос ли е нашето човешко естество?

ВМЕСТО ОБОБЩЕНИЕ

„Евангелието не е добър съвет, а добра новина“ (Уилям Ралф Инге).